

Tất cả phật tử đều chung một gia đình

ISSN: 2734-9195

15:07 12/02/2024

Chúng ta nên xem tất cả Phật tử thuộc các truyền thống khác nhau đều là những người duyên Bồ đề quyến thuộc Phật pháp...

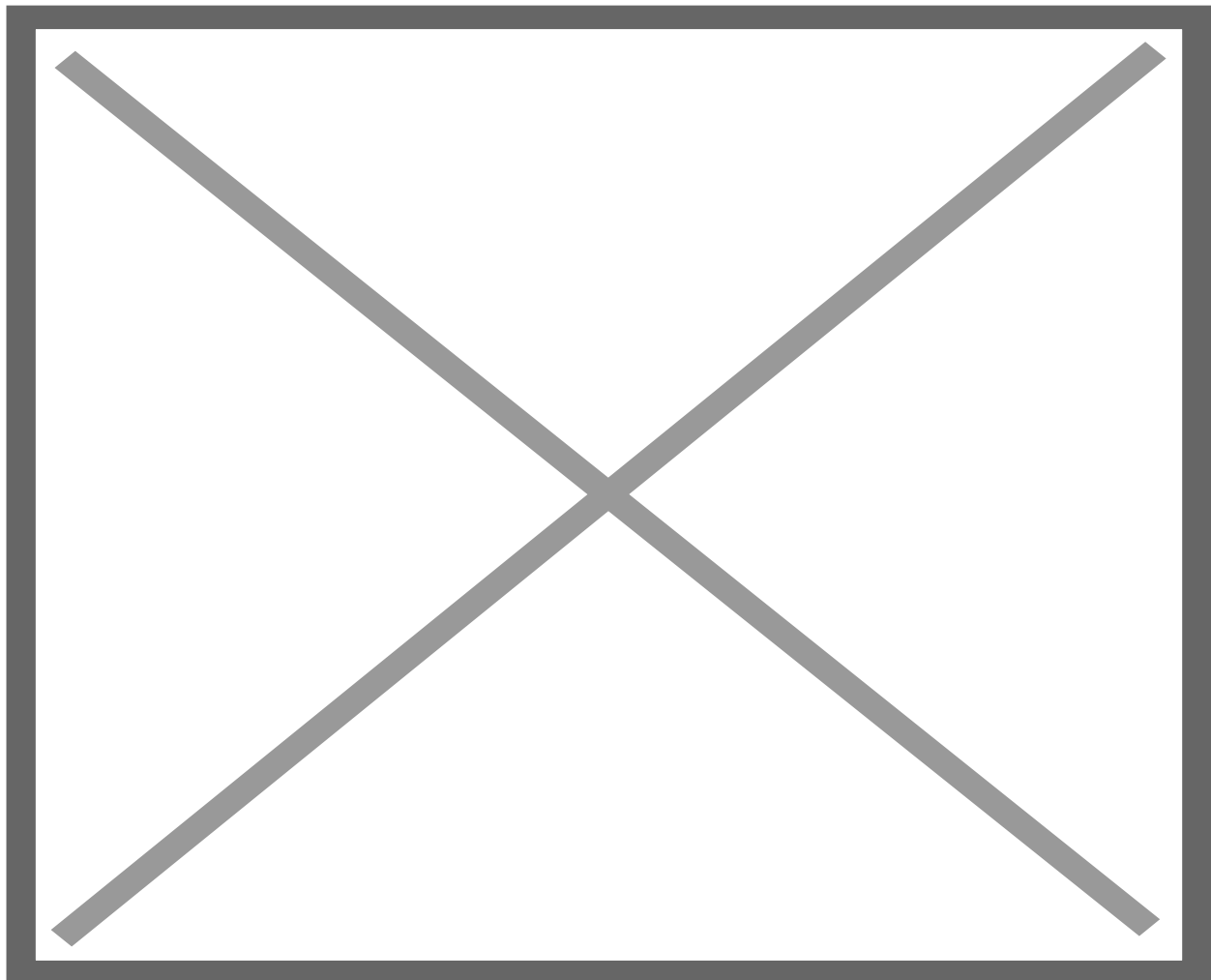
Chúng ta nên xem tất cả phật tử thuộc các truyền thống khác nhau đều là những người đang duyên Bồ đề quyến thuộc trên bước đường thực hành phật pháp, đang từng bước thực hành đời sống an lạc trong cuộc sống.

Tác giả: **Anam Thubten Rinpoche** Việt dịch: **Thích Vân Phong** Nguồn: **Buddhistdoor Global**

Trong suốt lịch sử, xã hội loài người đã hình thành sự giao tiếp bằng ngôn ngữ, sau đó là tập tục văn hoá và các truyền thống xã hội. Trong đó tôn giáo cũng đóng vai trò quan trọng trong việc tạo ra cộng đồng. Sự thật khó diễn tả, bởi các tôn giáo đều có thể vượt ra ngoài thời gian và văn hoá là hữu hạn, nhưng một tôn giáo có thể là một nguồn tài nguyên phong phú được phát triển bởi một nhóm người nhất định trong một thời gian cụ thể với những triết lý, nghệ thuật và nghi lễ với phong cách của riêng họ.

Đây là lý do tại sao những người tôn thờ cùng một vị thần linh, có thể cảm thấy rằng có một mối liên kết thiêng liêng với họ. Họ cảm thấy rằng khi họ có thể giao tiếp với nhau ở cấp độ trần tục và ngoài thế giới như nhau. Đây cũng là lý do vì sao người ta thường kết thân hữu bạn bè và kết hôn với những người cùng một tôn giáo, họ cảm thấy có thể tin tưởng lẫn nhau và chia sẻ cùng một hệ thống giá trị.

[caption id="attachment_26163" align="aligncenter" width="800"]

Tác giả: Anam Thubten Rinpoche[/caption]

Những tập tục như thế của nhân loại vẫn còn tồn tại nhiều nơi trên thế giới, ngoại trừ các quốc gia phương Tây và một số khu vực châu Á phát triển. Hoa Kỳ là quốc gia có cộng đồng dân cư sùng đạo nhất trong số tất cả các quốc gia phát triển, nhưng gần đây số lượng “không” đã tăng lên theo cấp số nhân. Nếu các bạn sống ở các thành phố ven biển của California, là thiên đường của những người theo chủ nghĩa tự do, các bạn sẽ thấy rằng thường xuyên gặp phải những người “thế tục” ở khắp mọi nơi.

Rất có thể, các bạn sẽ kết bạn tình thân với đủ loại người nơi đây. Họ chẳng cần quan tâm các bạn sùng bái tín ngưỡng nào cái gì hay các bạn theo tôn giáo nào. Họ có thể quan tâm đến chính trị của các bạn hơn là niềm tin tôn giáo của các bạn. Sẽ là điều hết sức bình thường khi gặp một gia đình có cha theo đạo Thiên Chúa, có mẹ là người thế tục, còn con cái đang tập Yoga hay Phật giáo. Tuy nhiên, họ có thể cùng nhau tận hưởng sự vui mừng vào ngày lễ Giáng sinh mà không hề có xung đột hay nghi ngờ.

Ở phương Đông, mọi người vẫn có xu hướng mang tính bộ lạc hơn. Họ thường tham gia một cộng đồng hoặc kết đạo hữu trong cùng một tôn giáo hoặc cùng

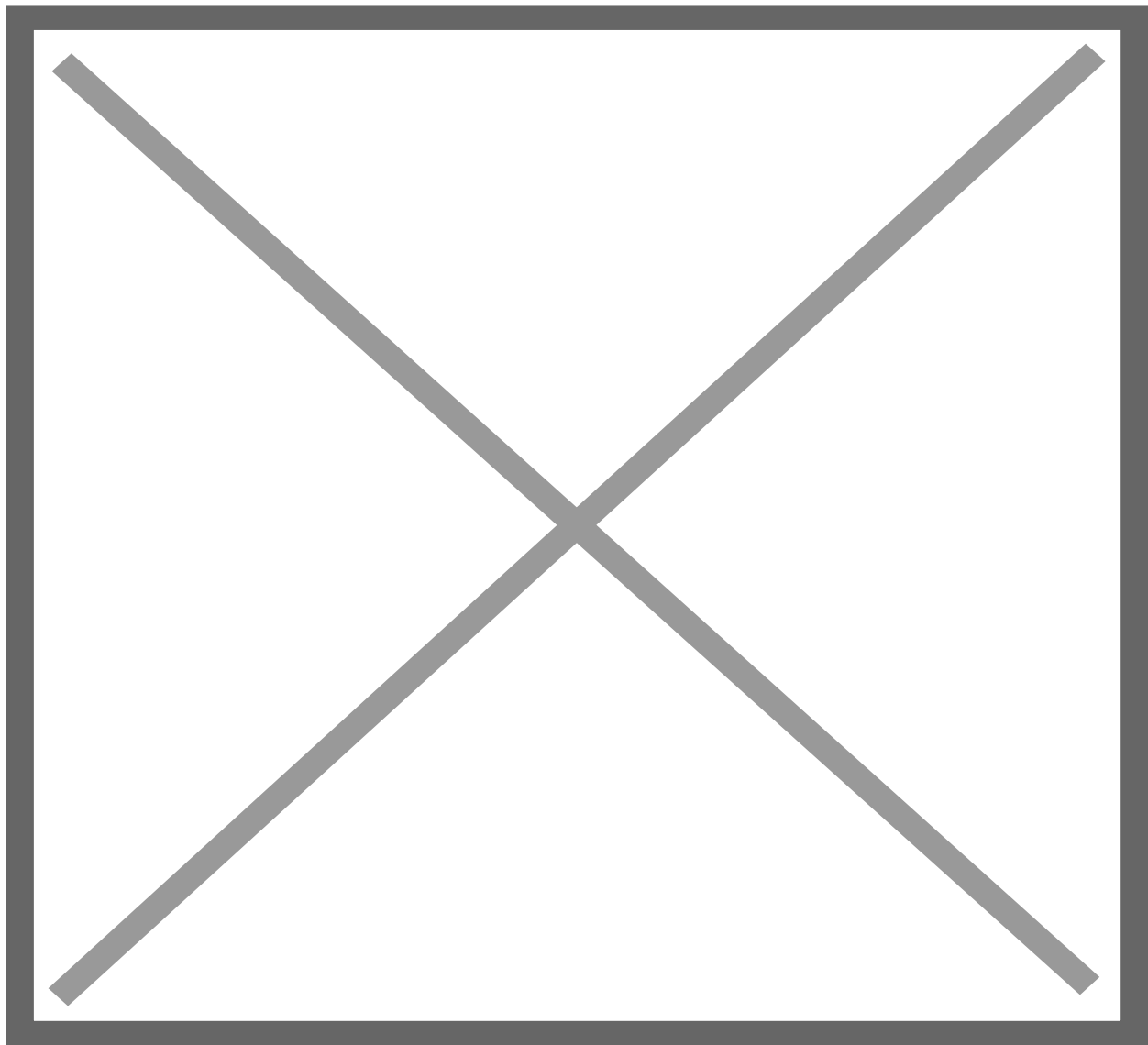
chủng tộc. Điều này có thể mang lại sự ổn định và hài hoà xã hội, có thể là nền tảng cho sự an lạc hạnh phúc của số đông con người nhưng cũng có những mặt hạn chế trong việc cởi mở và bao dung tôn giáo.

Nói như thế, cuối cùng chúng ta nên hướng tới sự đạt được chủ nghĩa đa văn hoá và một xã hội đa nguyên, trong đó mọi người đều được tôn trọng và đối xử bình đẳng, trong đó mọi người liên hệ với những người khác với sự hiểu biết rằng chúng ta đều giống nhau. Những nơi như Vùng Vịnh San Francisco cho tôi hy vọng rằng, tầm nhìn đó có thể thành hiện thực.

Nếu đến nơi đây, các bạn sẽ thấy mọi người thuộc nhiều tôn giáo và chủng tộc khác nhau cùng làm việc và cùng nhau ăn uống vui vẻ thoải mái. Nếu có thể được làm mới để xem. Điều này nghe có vẻ không đặc biệt lắm đối với những người sống ở phương Tây. Chủ nghĩa đa văn hoá tự do của phương Tây, thực sự truyền cảm hứng nếu các bạn so sánh nó với những nơi khác trên thế giới, nơi mọi người đang căm ghét và tiêu diệt lẫn nhau vì sự khác biệt về tôn giáo chủng tộc.

Bản thân cá nhân tôi sinh ra và trưởng thành trong đạo Phật, một tôn giáo không không phải là một tín ngưỡng chủ nghĩa hữu thần hay tính vị chủng. Nó dựa trên những kim ngôn khẩu ngọc giáo lý từ bi, trí tuệ, hùng lực, tự do, bình đẳng của đức Phật, điều mà nhiều người coi là khoa học về tâm thức. Hiện tại tôi đang đến thăm Vương quốc Phật giáo Thái Lan để chia sẻ pháp thoại với một nhóm người Thái.

[caption id="attachment_26164" align="aligncenter" width="700"]

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa. Nguồn: St[/caption]

Đây là một quốc gia đã truyền bá Phật giáo Nguyên thủy từ rất lâu, mà bất cứ ai cũng có thể nhớ được. Tuy nhiên, ngay cả với tư cách là một người Tây Tạng và một Phật tử Tây Tạng, người không nói được một từ tiếng Thái nào, nhưng tôi vẫn cảm thấy như ở nhà ở đất nước chùa tháp này. Tôi không cảm thấy mình phải đọc cả một cuốn sách về những điều “nên và không nên làm” để tuân theo các quy tắc văn hoá.

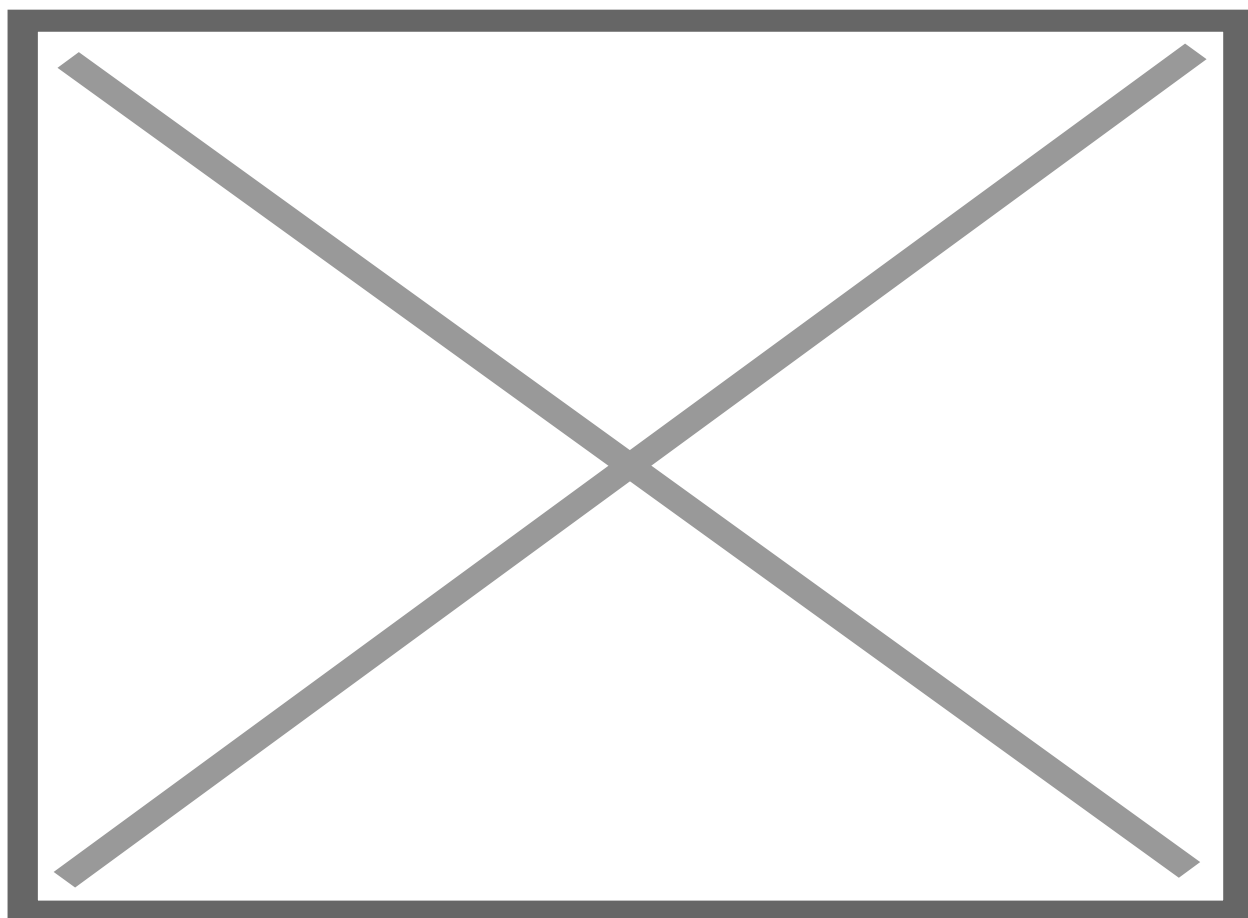
Nhìn thấy các vị tăng sĩ Phật giáo và các cơ sở tự viện đã mang lại cho tôi cảm giác thanh thản hồn nhiên và rất thân thiện. Nơi đây, tôi có thể đến bất kỳ ngôi chùa nào để thắp hương lễ Phật và tụng một thời khoá kinh cầu nguyện, mà người khác thấy không phù hợp. Nó mang lại cho tôi cảm giác giống như đang ở trong một tu viện Phật giáo Tây Tạng, hay Hàn Quốc. Tôi cảm thấy rằng tất cả chúng ta đều là Phật giáo đồ của cùng một vị Thế Tôn, đức Phật Thích Ca Mâu Ni.

Đạo Phật không phải là một truyền thống giáo điều. Phật giáo luôn phát triển, để đáp ứng nhu cầu tinh thần của một dân tộc nhất định. Đây là lý do tại sao các hình thức và cách thể hiện của Phật giáo Nguyên Thủy và Phật giáo Đại thừa có sự sai biệt. Ví dụ như nhiều chi nhánh mọc ra từ một đại thụ Bồ đề khổng lồ. Tất cả những truyền thống Phật giáo này đều có chung một cội nguồn, đều từ Tam tạng Thánh điển, kim ngôn khẩu ngọc của đức Phật.

Ví dụ, tất cả họ đều giảng dạy giáo lý Tứ Diệu Đế và không có những bất đồng cơ bản nào về triết học, ngay cả có những giáo lý riêng. Vì lý do này, nhiều bậc đạo sư vĩ đại đã trở thành nhịp cầu nối giữa các truyền thống Phật giáo, kết hợp trí tuệ của các dòng truyền thừa giáo pháp khác nhau. Điều này đang xảy ra nhiều hơn ở phương Tây, nơi mọi người cởi mở hơn và ít giáo điều hơn. Ngoài ra, còn có nhiều sự tương tác giữa các Phật tử khác nhau diễn ra thường xuyên hơn bao giờ hết khi thế giới tiếp tục ngày càng thu hẹp.

Điều quan trọng là chúng ta phải nhớ rằng các truyền thống Phật giáo này thuộc về cùng một gia đình tâm linh, bất kể sự khác biệt của chúng, phải tôn trọng và tôn vinh các truyền thống của nhau. Điều này không phải lúc nào cũng đúng ở một số cá nhân, những người tin rằng phiên bản Phật giáo của họ là pháp môn duy nhất “chân chính”.

[caption id="attachment_26166" align="aligncenter" width="720"]

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa. Nguồn: St[/caption]

Tuy nhiên, Phật tử Tây Tạng có xu hướng coi tất cả các truyền thống Phật giáo là Giáo pháp thực sự và không phản đối việc đến viếng thăm một ngôi chùa Phật giáo Thái Lan giảng kinh thuyết pháp hoặc cúng dường cho các nhà sư Thái Lan.

Chúng ta nên xem tất cả phật tử thuộc các truyền thống khác nhau đều là những người đang duyên Bồ đề quyền thuộc trên bước đường thực hành phật pháp, đang từng bước thực hành đời sống an lạc trong cuộc sống.

Thái độ này sẽ nuôi dưỡng sự thân cận và đồng cảm hơn giữa khoảng hơn 500 triệu phật tử trên thế giới, từ đó sẽ có tác động tích cực đến hoà bình trên thế giới. Hoà bình trên thế giới không chỉ đơn thuần là không có chiến tranh; điều đó cũng có nghĩa là tất cả chúng ta đều tôn trọng mọi người, bất kể tôn giáo và chủng tộc nào.

Vì vậy, những ai trong chúng ta hy vọng hoà bình nên cố gắng cảm nhận sự thân thiện và đồng cảm với toàn thể nhân loại. Nếu tất cả chúng ta có thể giữ quan điểm này trong lòng thì nhiều tai ương trên thế giới sẽ biến mất vì chúng là do con người tạo ra và nhiều người sẽ làm việc vì lợi ích chung để mang lại lợi ích cho mọi người.

Tác giả: **Anam Thubten Rinpoche** Việt dịch: **Thích Vân Phong** Nguồn: **Buddhistdoor Global**